

Juzgado Contencioso Administrativo 1 Barcelona
Gran Via Corts Catalanes, 111, edif. I
Barcelona

Recurso ordinario núm. 273/2015-5
Parte recurrente: TB, S.L.
Parte recurrida : AJUNTAMENT DE BERGA

M. Cristina Llaras Pintado, Letrada de la Administración de Justicia del Juzgado Contencioso Administrativo 1 Barcelona, doy fe y certifico que en las actuaciones arriba referenciadas consta la resolución siguiente, del siguiente tenor literal:"

JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1 DE BARCELONA

Procediment ordinari núm. 273/2015-5

Part actora: TB, S.L.

Representant de l'actora: JGE, Procurador

C. ff, Lletrat

Part demandada: AJUNTAMENT DE BERGA

Representant de la demandada: ARN, Procurador

J.M.LLO, Lletrat municipal

Barcelona, 12 de juny de 2015

Per l'IL·LMA. SRA. RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada Jutge substituïda del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 dels de Barcelona, en nom de S.M el Rei ha estat dictada la següent

SENTENCIA NÚM. 129/2017

A les actuacions del recurs contenciós administratiu ordinari núm. 273/2015-5, promogut per TB, S.L. representada pel Procurador JGE i defensada pel Lletrat, CFG contra l'AJUNTAMENT DE BERGA representat pel Procurador ARN i defensat pel Lletrat municipal J.M. LLO amb motiu de l'Acord del Ple de l'Ajuntament de Berga de data x de maig de 201X pel qual es

desestima el recurs de reposició interposat per TB, S.L contra l'Acord del Ple de la Corporació de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió, de conformitat amb l'apartat de motivació.

ANTECEDENTS DE FET

1: En data 2ç de juliol de 2015 va ser interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació amb el procediment ordinari general. L'activitat administrativa impugnada és la que ha estat esmentada més amunt.

2: El dia 6 d'abril de 2006 la part actora va formalitzar la seva demanda interessant d'aquest Jutjat -per motius que es donen per reproduïts- l'anul·lació de l'actuació administrativa impugnada, essent contestada la demanda en data 21 d'abril de 2016, sol·licitant, l'Administració demandada, la desestimació íntegra de les pretensions de la recurrent; també per motius que es donen per reproduïts.

3: Després d'haver estat practicades les proves admeses i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions en la vista celebrada en data x de maig de 201x, les actuacions van ser declarades concloses per a sentència.

4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

5: La quantia de la litis és indeterminada.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. L'objecte del present recurs contenciós administratiu és l'Acord del Ple de l'Ajuntament de Berga de data 7 de maig de 2015 pel qual es desestima el recurs de reposició interposat per TB, S.L contra l'Acord del Ple de la Corporació n de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió, de conformitat amb l'apartat de motivació.

SEGON. Als efectes de resolució del present recurs contenciós-administratiu constitueixen fets provats i no controvertits els següents:

1. L'entitat mercantil -ara recurrent TB, S.L-. és una empresa dedicada a l'explotació de piscines i esbarjo d'immobles relacionats amb aquest equipaments.
2. Els socis administradors de TB, S.L. són també socis i administradors de MBSA empresa que acredita una notable solvència en la gestió d'instal·lacions esportives equiparables a les municipals

desestima el recurs de reposició interposat per TBSL contra l'Acord del Ple de la Corporació de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió, de conformitat amb l'apartat de motivació.

ANTECEDENTS DE FET

1: En data 29 de juliol de 2015 va ser interposat el present recurs contenciós administratiu, el qual ha estat tramitat conformement amb allò que disposa la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa (LJCA) en relació amb el procediment ordinari general. L'activitat administrativa impugnada és la que ha estat esmentada més amunt.

2: El dia 6 d'abril de 2006 la part actora va formalitzar la seva demanda interessant d'aquest Jutjat -per motius que es donen per reproduïts- l'anul·lació de l'actuació administrativa impugnada, essent contestada la demanda en data 21 d'abril de 2016, sol·licitant, l'Administració demandada, la desestimació íntegra de les pretensions de la recurrent; també per motius que es donen per reproduïts.

3: Després d'haver estat practicades les proves admeses i d'haver presentat les parts llurs respectives conclusions en la vista celebrada en data 9 de maig de 2017, les actuacions van ser declarades concloses per a sentència.

4: En la tramitació del present procediment han estat observades les prescripcions legals d'aplicació.

5: La quantia de la litis és indeterminada.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. L'objecte del present recurs contenciós administratiu és l'Acord del Ple de l'Ajuntament de Berga de data 7 de maig de 2015 pel qual es desestima el recurs de reposició interposat per TBSL contra l'Acord del Ple de la Corporació n de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió, de conformitat amb l'apartat de moti vació.

SEGON. Als efectes de resolució del present recurs contenciós-administratiu constitueixen fets provats i no controvertits els següents:

1. L'entitat mercantil -ara recurrent TBSL-. és una empresa dedicada a l'explotació de piscines i esbarjo d'immobles relacionats amb aquest equipaments.
2. Els socis administradors de TBSL. són també socis i administradors de MDBSA empresa que acredita una notable solvència en la gestió d'instal·lacions esportives equiparables a les municipals

objecte del present recurs contenciós administratiu (folis 4, 5, 37, 38, 39 i annexes Exp. adm.)

3. La FCN és concessionària del servei públic per a la gestió dels equipaments del recinte de la piscina coberta municipal de Berga coneguda com “ET” i de la concessió demanial sobre el equipaments del recinte de la piscina per al desenvolupament d'activitats complementàries de la concessió (folis 88 a 154 de l'exp. adm.) Contracte subscrit en data 17 d'abril de 2003 (complement de l'exp. adm.). *La clàusula quinzena. Cessió i subcontractació. La subcontractació que se subjecte al regim dels arts. 115 i 170 LCA i no podrà implicar minoració de la qualitat de les prestacions en raó de la solvència tècnica i professional del concessionari, la qual actuarà en tot cas, com estàndard sobre la qualitat. El contracte no podrà ser cedit, llevat que el cessionari reuneixi les condicions de solvència del cedent*”. La duració de la concessió es va establir per un termini de 25 anys. La concessió va ser hipotecada pel concessionari (foli 98 de l'exp. adm.).
4. En data 30 de setembre de 2014 la FCN va arribar un acord amb el TBSL. per a la cessió de la concessió del servei públic (folis 1 a 7 de l'exp. adm.) presentant instància nº 3781 a l'Ajuntament de Berga per tal que fos autoritzada l'esmentada cessió (foli 2 de l'exp. adm.).
5. Per Decret 2014/923 l'Ajuntament requereix aportar un seguit de documentació (folis 8 i 9 de l'exp. adm.) per tal de procedir a la cessió ex art. 226 RDL 3/2011, de 14 de novembre.
6. En atenció al requeriment rebut per la seva part la FNC aporta la documentació requerida (foli 15 de l'exp. adm.) i TBSL. també aporta documentació (folis 17 i ss. de l'exp. adm.) si bé després d'haver demanat pròrroga per fer-ho (foli 73 de l'exp. adm.) En la mateixa instància demanant la pròrroga s'explica que el dia 29.10.2014 l'Alcalde els havia citat “per a parlar del tema del Tossalet”.
7. En data 6 de març de 2015 el Ple municipal acorda no autoritzar la cessió sol·licitada en base al fet que no s'ha acreditat la solvència de TBSL.
8. En data 23 d'abril de 2015 s'interposa per l'entitat recurrent recurs potestatiu de reposició (foli 58 i ss. de l'exp. adm.) qüestionant la decisió municipal adjuntant documentació que acreditava l'existència de les converses prèvies i simultànies amb el propi Ajuntament sobre la documentació exigida al respecte. Tanmateix es discuteix per la recurrent el canvi de la postura inicial de l'Ajuntament cosa que al seu entendre que infringeix els principis de bona fe i de confiança legítima i tot adduint que si la documentació econòmica no era la suficient es requerís ex art. 71 LRJPAC a subsanar-ho i no procedir a la desestimació tal i com s'ha fet.

9. En data 7 de maig de 2015 l'Acord del Ple de l'Ajuntament de Berga de data 7 de maig de 2015 pel qual es desestima el recurs de reposició interposat per TBSL contra l'Acord del Ple de la Corporació de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió, de conformitat amb l'apartat de motivació i que constitueix l'objecte de les presents actuacions.

TERCER. Tanmateix invoca la part recurrent com a motius impugnatoris els següents:

1) Possibilitat de cessió de la concessió art. 114 RDL 2/2000.

Sosté la recurrent que l'Ajuntament des d'un primer moment admet la cessió de la concessió com així ho estipula la legislació contractual (actualment art. 226 RDL 372011, així com, l'art. 114 del RDL 2/2000 de 16 de juny el qual resulta d'aplicació per raons temporals). Aquest extrem és corroborat pels distints informes i requeriments que consten a l'expedient administratiu així com els propis "mails" que s'annexaven al recurs potestatiu de reposició.

Sosté que el fet d'admetre en via administrativa la procedència de la cessió en si mateixa, el motiu de denegació adduït per l'Ajuntament de Berga es presenta a priori com una qüestió d'estricta formalisme en cap cas admissible i més en el cas que això suposa un canvi radical en la postura inicialment manifestada per l'Ajuntament.

2) Sobre l'art. 71 de la LRJPAC.

Cita la recurrent l'art. 71 de la LRJPAC (Llei 30/1992) d'aplicació temporal regula l'esmena de la sol·licitud configurant no com una mera facultat de l'Administració sinó que procedeix quan aquella pateixi defectes per la seva naturalesa siguin esmenables. El principi de subsanibilitat de les sol·licituds està inspirat en el principi antiformalista tendent a la consecució d'un resultat final d'eficàcia tuitiva dels drets i interessos en joc i és d'aplicació tant al procediment administratiu general com els especials. Es per això que l'Ajuntament ha d'atorgar als que presenten sol·licituds i recursos davant l'administració un termini per a esmenar les omissions que continguin de tal manera que si l'administració prescindeix d'aquest tràmit d'esmena resulta procedent restituir el procediment al moment en que es va incorre en la falta, per tal que s'observi el que disposa a l'art. 71 LRJPAC i si s'escau es resolgui la sol·licitud d'acord amb el que procedeixi en dret.

Afegeix que d'acord amb la doctrina jurisprudencial -tot citant les sentències de la Sala Tercera del Tribunal Suprem de 21 d'octubre de 2004, 1 de març de 2006 i 16 de gener de 2009 -on es determina amb caràcter general que per virtut d'aquest precepte l'administració actuant està obligada a articular un requeriment d'esmena en dos supòsits en ells contemplats:

- a) Quan la sol·licitud d'iniciació "no reuneix els requisits" que s'assenyalen en l'art. 70 LRJPAC
- b) Quan en la sol·licitud no s'acompanyen "els documents preceptius".

Sobre aquest supòsit i com ha recordat la jurisprudència l'administració arbitràriament no pot exigir qualsevol documentació sinó aquella que sigui absolutament indispensable per fixar les dades en base a les quals s'ha de dictar resolució i en qualsevol cas aquelles que exigeixi la

Llei per al procediment específic en qüestió. D'altra banda s'ha de diferenciar quan ens trobem davant d'un defecte formal o substantiu a l'efecte de considerar-lo o no esmenable, i més si la normativa específica reguladora del procediment en concret estableixi preceptivament “un termini màxim” per a la presentació de determinats documents justificatius. D'aquí la rellevància que aquest termini vingui fixat per la Llei reguladora del procediment específic que s'inicia.

Conclou aquest motiu posant de manifest que tal i com apareix configurat aquest deure de l'Ajuntament d'efectuar el requeriment d'esmena les conseqüències davant el seu incompliment no poden ser altres que el desistiment -art. 71 LRJPAC amb impossibilitat de desestimar en quant el fons (STS 11-4-1997). I per últim una vegada fet ús del tràmit d'esmena, i, per tant, esmenat el defecte que patia la sol·licitud o la documentació preceptiva sorgeix per l'administració un nou deure, el de prendre en consideració les actuacions del particular no tant sols per la pròpia congruència amb la pròpia actuació administrativa sinó perquè l'administració aniria en contra dels seus propis actes (primer demanaria esmena de sol·licitud i després ignoraria els actes de subsanació o no els valoraria ni els prendria en consideració.

3) Nul·litat de l'acord per infracció del procediment aplicable (art. 62 1 e LRJPAC).

Parteix la recurrent citant la normativa de contractes la qual preveu efectuar cessions de la concessió si bé estableix una sèrie de requisits materials que no documentals ni formals.

Atenent a l'expedient administratiu a través del requeriment efectuat pel Secretari de l'Ajuntament es sol·licita que sigui remesa una documentació relativa a la solvència de Tossalet Berga. Tot i que és cert que ni l'art. 226 del RDL 3/2011 que cita el Secretari ni l'art. 114 RDL 2/2000 que resulta aquí d'aplicació *ratione temporis* enlloc estableix la concreta documentació a remetre sinó que es un requisit que estipula *ex novo* l'Ajuntament doncs la llei únicament estipula la necessitat que tingui “capacitat per contractar” i que tingui “la solvència exigible”. D'acord amb la documentació remesa i amb els antecedents es posa de manifest la solvència econòmica i tècnica que s'acreditava a través de la certificació i documentació de Mas d'en Bosch S.A. quina es posa en disposició en tot moment com l'Ajuntament es coneixedor a través dels seus actes. En relació aquest extrem sosté que l'Ajuntament no ha tornat a insistir amb el fet de requerir aquesta documentació que considera necessària i que sembla que la desestima la sol·licitud com si ho fes per un tema de fons més que no pas la conseqüència que derivaria de l'eventual manca d'aportació de documentació.

4) Infracció de la doctrina del actes propis i vulneració dels principis de confiança legítima del poders públics (art. 3 LRJPAC) i infracció dels principis d'eficiència i proporcionalitat.

Posa de manifest la recurrent el canvi radical de parer o posició de l'Ajuntament, totalment vetat per la norma i els principis més elementals de confiança legítima (art. 3 LRJPAC) citant la doctrina jurisprudencial emesa del Tribunal Suprem, entre d'altres, la sentència de 22 de gener de 2007.

Per tot això resultar al seu entendre sorprenent el canvi de parer de l'Ajuntament de Berga quan s'ha dedicat a crear una expectativa de cessió - que mai ha denegat per possibilitat o qualsevol altre circumstància que pogués eventualment oposar-se a aquesta- denegant-la “ad limine” únicament amb una actuació administrativa incomprensible i intolerable

I pel que fa al propis cos de la denegació de la resolució recorreguda diu la recurrent que l'Ajuntament es limita a reproduir l'informe de la Junta consultiva de Contractació (Informe nº 45/02, de 28 de febrer de 2003) que textualment diu “ *la acreditación por las empresas de la disponibilidad de medios que exija el órgano de contratación para justificar su solvencia técnica conforme a lo establecido en el artículo 15.3 de la Ley de Contratos de las Administraciones Públicas puede realizarse mediante la descripción de medios que no son de su propiedad sino que pertenecen a otras empresas distintas de ellas con las que mantienen vínculos directos o indirectos siempre que prueben ante el órgano de contratación que disponen de los mismos para ejecutar el contrato*”. Afirmar la recurrent que no s'entén com es pot mantenir el sobtat canvi de postura mantinguda i exterioritzada des de molt abans de formalitzar la sol·licitud d'autorització de cessió el setembre de 2014. A més i en termes de relació i vincles entre societats la pròpia redacció de la resolució del recurs de reposició (foli 142 de l'exp. adm.) sembla que se li estigui desestimant el recurs a l'administrador de Tossalet Berga (i de Mas d'en Bosch) més que no pas a la societat recurrent, raó per la qual posa de manifest que l'administració està al corrent de la relació entre ambdues societats atès que pren en consideració els actes de l'administrador societari que no pas de la pròpia societat interessada.

Conclou que aquesta no autorització la qual resulta totalment desproporcionada i desajustada contravé la finalitat de la norma, suposa un desequilibri econòmic exponencial suposa el fet de mantenir una concessió deficitària amb el desequilibri econòmic-financer inherent a aquesta situació i amb un clar perjudici a l'interès general com al principi d'eficiència de les administracions (art. 3.1 LRJPAC).

5) Nul·litat per manca de motivació de la resolució desestimatòria que no accedeix allò peticionat (art. 55 LRJPAC).

Resulta al seu entendre evident per la recurrent la manca de motivació dels acords impugnats atès que no motiven la causa de dret que determinaria la impossibilitat de la cessió més quan no es procedent dictar una resolució definitiva sense abans haver procedit ex art. 71 LRJPAC a l'exigència de la documentació en el seu cas necessària tot afegint que les resolucions municipals no donen resposta a les qüestions plantejades per la aquí recurrent en les seves al·legacions ni al propi recurs potestatiu de reposició per quant es limita a transcriure la documentació especificada en l'inicial decret d'octubre de 2014.

6) Desviació de poder (art. 63 LRJPAC).

La desviació de poder es fa palesa segons la recurrent arrel del fet que aquesta desestimació -que no entendre desistida la petició- que fa l'Ajuntament no s'entén de cap manera a la vista de tot l'actuat i de les converses mantingudes i ininterrompudes, en el sentit que el canvi radical de postura ho es per encobrir una finalitat que és la de no accedir a la cessió sol·licitada i mes quan les conseqüències de la desestimació són completament

desproporcionades amb la raó del tuïsmes que es deriva dels expedients instats a sol·licitud de l'interessat.

I en el sol·licito de la seva demanda, peticona la recurrent “(...) *per tal que serveixi anul·lar la resolució impugnada, servint-se en acordar la cessió en els termes sol·licitats per part de MDBSA (es posa de manifest l'error de transcripció sent TBSL.) i la FNC a través de l'escrit de 30.9.2014 (reg. Entrada 3781) o subsidiàriament retrotraguí les actuacions al moment oportú que permeti acreditar l'acord justificatiu de la solvència en ambdós casos amb la imposició de costes a l'administració municipal demandada*”.

La defensa lletrada de l'Administració demandada s'han oposat a la demanda amb tot un seguit d'arguments donant per reproduïdes les resolucions impugnades per ser plenament ajustades a dret.

QUART. No havent-se oposat per les parts litigants en el procés cap qüestió processal pel coneixement del fons de l'assumpte suscitat entre les mateixes en el debat processal de les presents actuacions, procedirà abordar en aquesta resolució l'examen dels motius impugnatoris en els que apareix formalitzada la impugnació i els correlatius al·legats de l'oposició als mateixos exposats de contrari per la demandada encara que no necessàriament pel mateix ordre expositiu utilitzat per les parts per raó aquí d'un millor ordre metodològic i sistemàtica resolutiva de doni adequada resposta als mateixos.

A partir de las anteriors constatacions se està ja en condicions en aquesta resolució d'abordar, seguidament, els motius impugnatoris articulats per la part recurrent en la seva demanda, sense poder desconèixer a l'efecte d'aquesta resolució els principis jurídics de proporcionalitat i favor libetatis que resulten necessàriament inspiradors, entre d'altres principis essencials de qualsevol actuacions administratives d'intervenció o limitació de drets respecte d'activitats dels particulars com la de les presentes actuacions -*ex* articles 84.2 de la Llei 7 /1985, de 2 d'agost, de Bases de Règim Local (LBRL 7/1985), 236.2 del vigent Text Refós de la Llei Municipal i de Regim Local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu autonòmic 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC 2/2003), i 3.2 del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels ens locals de Catalunya, aprovat per Decret autonòmic 179/1995, de 13 de juny (ROAS 179/1985)-, i tal com així ho han vingut a recordar, com no pot ser d'una altre manera, per les administracions públiques autonòmica i local catalanes els articles 31.2 i 33 de la Llei autonòmica 26/2010, de 3 d'agost, de regim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Això particularment per relació aquí a l'exercici de potestats administratives d'essència reglades, que no discrecionals, com es aquí el cas per relació a l'exercici de la potestat autoritzatòria municipal respecte a la sol·licitud de la cessió de la concessió abans indicada.

En aquest context, i com més de les distintes manifestacions normatives del criteri antiformalista al que ha d'ajustar-se el procediment administratiu, que em cap cas per ser concebut com un fi en sí mateix sinó com institució instrumental al doble servei del major encert i bona administració, per un costat i de la garantia de defensa dels interessats, per un altre -*ex* artículo 105.c) CE-, es ben conegut que l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, LRJPAC (ara l'article 68 de la Llei 39/2015), així com el posterior article 76 de la

mateixa Llei 30/1992, LRJPAC, abans citada, respecte al tràmit procedimental, estableixen el deure administratiu d'atorgar el termini legal i, de consum, la conseqüent càrrega per l'interessat d'atendre el corresponent requeriment administratiu -por referència aquí a la denominada *teoría de los momentos del poder* (GUASP)-, en ordre a la subsanació dels defectes o de las deficiències observades en el procediment administratiu, en particular por falta de acreditació dels requisits de la sol·licitud o falta o defectes en la documentació preceptiva acompanyada a la mateixa, lo que té ja assentat la jurisprudència que integra una actuació administrativa deguda a la que també es troba vetada qualsevol eventual arbitrarietat administrativa prohibida ja en seu constitucional a tots els poders públics -*ex* article 9.3 CE- (entre altres, STS, Sala 3^a, de 7 de juliol de 1997).

Sent així, que a la vegada tractant-se aquí de la sol·licitud per part de la mercantil recurrent d'una cessió d'una concessió municipal, (recordem - i així s'ha exposat en el fonament jurídic segon de la present resolució- la Federació Catalana de Natació és concessionària del servei públic per a la gestió dels equipaments del recinte de la piscina coberta municipal de Berga coneguda com "ET" i de la concessió demanial sobre el equipaments del recinte de la piscina per al desenvolupament d'activitats complementàries de la concessió amb virtut d'un contracte subscrit en data 17 d'abril de 2003 i que com es preveuen l'esmentada "*clàusula quinzena. Cessió i subcontractació. La subcontractació que se subjecte al regim dels arts. 115 i 170 LCA i no podrà implicar minoració de la qualitat de les prestacions en raó de la solvència tècnica i professional del concessionari, la qual actuarà en tot cas, com estàndard sobre la qualitat. El contracte no podrà ser cedit, llevat que el cessionari reuneixi les condicions de solvència del cedent*") d'aplicació al cas, així mateix disposa respecte l'esmentat tràmit procedimental que en el supòsit de resultar deficiències dels corresponents documents aportats -en aquest per a acreditar la solvència del cedent- procedirà atorgar un termini de subsanació de les mateixes als interessats amb advertència de caducitat i arxiu de la sol·licitud en cas de desatenció al dit requeriment.

Doncs bé a partir d'allò exposat i vist tot l'actuat en les presents actuacions haurà de concloure's que la resolució administrativa originària -l'Acord del Ple de la Corporació de data 5 de març de 2015 pel qual no s'autoritzava la cessió de la concessió- en aquesta seu impugnatoria per la part recurrent no es mostra efectivament conforme amb les determinacions legals anteriorment citades tota vegada que quan per Decret 2014/923 l'Ajuntament requereix aportar un seguit de documentació (folis 8 i 9 de l'exp. adm.) per tal de procedir a la cessió i en atenció al requeriment rebut per la seva part la FNC aporta la documentació requerida (foli 15 de l'exp.adm.) i rBSL. (ara recurrent) també aporta documentació (folis 17 i ss. de l'exp. adm.) si bé després d'haver demanat pròrroga per fer-ho (foli 73 de l'exp. adm.) i sent que en data 6 de març de 2015 el Ple municipal acorda no autoritzar la cessió sol·licitada en base al fet que no s'ha acreditat la solvència de rBSL. es per això quant en data 23 d'abril de 2015 s'interposa per l'entitat recurrent recurs potestatiu de reposició (foli 58 i ss. de l'exp. adm.) qüestionant la decisió municipal adjuntant documentació que acreditava l'existència de les converses prèvies i simultànies amb el propi Ajuntament sobre la documentació exigida al respecte, i qüestionant a la vegada el canvi de la postura inicial de l'Ajuntament advertim que l'actuació de l'Ajuntament infringeix els principis de bona fe i de confiança legítima doncs en el supòsit que la documentació econòmica no fos la suficient es devia haver requerit -*ex* art. 71 LRJPAC- a subsanar-ho i no procedir a la desestimació - tal i com s'ha fet-.

Raó per la qual l'actuació administrativa recorreguda resulta evident que manca de motivació exigida d'acord amb les prescripcions legals al respecte de l'art. 54.1 de la Llei 30/1992, LRJPAC (art. 35 de la Llei 30/2015), anteriorment esmentada, que efectivament exigeix la necessària motivació, encara que succincta, tant en quant als fets com als fonaments de dret que sustentin la decisió administrativa adoptada, entre altres, de tots els actes administratius que limiten els drets subjectius o interessos legítims dels interessats com es sens dubte un acte d'arxiu de sol·licitud o com és el aquí examinat la no autorització de la sol·licitud de cessió d'una concessió administrativa.

Per tot això, ens du a estimar en part al present recurs pel que fa a la pretensió subsidiària sol·licitada per la part recurrent per considerar en el cas particular aquí examinat com infringits els preceptes legals anteriorment ressenyats -art. 54 Llei 30/1992 i art. 71 del mateix text legal- amb el conseqüent efecte invalidant de la resolució denegatòria originària aquí impugnada per la disconformitat a dret de la mateixa que haurà de ser declarada en la part dispositiva d'aquesta resolució, amb l'estimació en part del recurs interposat i amb anul·lació de l'actuació administrativa recorreguda a tenor de las prescripcions processals dels articles 68.1.b), 70.2 y 71.1.a) de la Llei Reguladora de esta Jurisdicció, en relació amb l'article 63.1 de la Ley 30/1992, LRJPAC (art. 48 Llei 39/2015), i amb la conseqüent retroacció procedimental administrativa al moment immediatament anterior al de ser dictada la resolució municipal aquí impugnada i anul·lada a fi efecte de que per part de l'òrgan municipal corresponent, amb la fefaent notificació d'això a l'entitat mercantil recurrent per a que se li concedeixi un termini de 15 dies a comptar des de la recepció de la mateixa perquè presenti la documentació als efectes de poder acreditar "la solvència" amb caràcter previ a l'aplicació en el seu cas de les previsions legals exigides per la normativa aquí d'aplicació.

En aquesta tessitura, resulta ocios per irrellevant o intranscendent per la resolució final d'aquest recurs de prosseguir a continuació en aquesta resolució amb l'examen dels restants motius impugnatoris del recurs i dels correlatius arguments d'oposició als anteriors que enfrontaren a les parts litigants en el debat processal de les presents actuacions per resultar superflu pel desenllaç final de la present litis.

ÚLTIM. L'article 139 de la Llei Jurisdiccional en la seva redacció donada per la Llei 37/2011 de mesures d'agilització processal estableix que:

"En primera o única instancia, el órgano jurisdiccional, al dictar sentencia o al resolver por auto los recursos o incidentes que ante el mismo se promovieren, impondrá las costas a la parte que haya visto rechazadas todas sus pretensiones, salvo que aprecie y así lo razone, que el caso presentaba serias dudas de hecho o de derecho.

En los supuestos de estimación o desestimación parcial de las pretensiones, cada parte abonará las costas causadas a su instancia y las comunes por mitad, salvo que el órgano jurisdiccional, razonándolo debidamente, las imponga a una de ellas por haber sostenido su acción o interpuesto el recurso con mala fe o temeridad".

DECISIÓ

Ateses les consideracions anteriors, i fent ús de la potestat que li ve conferida per l'art. 117 de la Constitució, aquest Jutjat ha resolt:

A) ESTIMAR en part el recurs interposat per resultar l'acte administratiu impugnat contrari a dret i, en conseqüència, ANULAR l'esmentada actuació administrativa, amb retroacció del corresponent procediment administratiu al moment immediat anterior a la resolució administrativa denegatòria aquí recorreguda a fi de que per l'administració demandada es doni efectiu compliment a tot allò assenyalat en el fonament de dret QUART d'aquesta resolució.

B) No efectuar especial pronunciament de condemna en les costes processals.

Notifiqui's a les parts la precedent sentència fent constar que no és ferma, essent, per tant, susceptible de recurs d'apel·lació davant la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a interposar a través d'aquest Jutjat en un termini màxim de quinze dies hàbils, comptadors des de l'endemà d'haver estat rebuda la notificació del veredict.

Així, per aquesta la meva sentència, de la qual s'unirà testimoni a les actuacions, portant-se l'original al Llibre corresponent, ho pronuncio, mano i signo. S.S^a IL·LMA.RAMONA GUITART GUIXER, Magistrada Jutge del Contenciós Administratiu núm. 1 de Barcelona.

PUBLICACIÓ. L' anterior sentència ha estat donada, llegida i publicada en el dia de la seva data per la Sra. Magistrada Jutge que l subscriu, de la que dono fe.

Lo cual concuerda bien y fielmente con su original al cual me remito y para que así conste, expido el presente testimonio en Barcelona, a veintisiete de marzo de dos mil dieciocho ; doy fe.

La Letrada de la Administración de Justicia

